

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Udrag fra Frieriet. Fragment i Stanser

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Samlede digte", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-idm139817916861408/facsimile.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: Samlede digte

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

- 5 I Timer tre, i Timer fire lede
Vi rundtomkring i Skov og Kløft og Krat.
Fra Himlen hælder Solen allerede,
Og Østens Skygger storknes alt til Nat.
Den Huldets trætte Øine sig berede
At briste ud i haabløs Graad, da brat
Ved Occidentens første Purpurlue
I Græsset vi den spæde Flygtling skue.
- 6 I Skyggen af Akasier han hviled'
Sødt slumret ind ved Nattergales Qvad,
Og mens i Søvnens Favn saa frisk han smiled',
En skuffet Sommerfugl paa Læben sad.
Med yndig Hast den glade Mø fremiled'
At favne ham, dog jeg beskeden bad
Den spæde Hitting ei sin Søvn at røve,
Og til han vaagnede, med mig at tøve.
- 7 Snart jeg til Orde tog med kjelen Stemme
Som tit til Bluefærds bange Hvidsken svandt:
«Hvad maae dog ei et saligt Par fornemme
Naar saa de skue deres Elskovs Pant!
Jeg Jorden samt dens Daarskab skulde glemme
Og aldrig ændre dens høitpriste Tant,
Hvis jeg saaledes hos en yndig Mage
I Øiesyn min Afkom kunde tage.»
- 8 Med Æmhed hendes Blik paa Noret ruer,
Min Stemme smelter til petrarchisk Sang:
Med skye Fortundring Moen mig beskaer,
Og vante Gjord nu synes hende trang;
Snart hendes Kind i Bluefærds Purpur luer,
I Barnens Løn hun sukker mangengang --
«O lad mig, om jeg vidste dig at røre,
O lad mig, Hulde, dig som Brud hjemføre!»